

Değerli Tarım-İş Ailesi,

Hepinizi şahsım adına saygı, sevgi ve muhabbetle selamlıyorum. Ülkemizde geniş emekçi kesimleri açısından oldukça zor bir yıl geride kalmış, 2025 yılının ise daha zor geçeceği şimdiden belli olmuştur. Uygulanan ekonomik programla sözde enflasyonla mücadele adı altında ücretliler ve emekliler başta olmak üzere tüm emekçi kesimlerin gelirleri baskılanmaktadır. Halkımıza birkaç yıl sabredilmesi ve kalıcı refah artışı için fedakarlıkta bulunulması gerektiği söylenmektedir.

Emekçilerin hakları her yıl geriye gitmektedir. Yaşanan, hesaplanan, hedeflenen enflasyon saçmalıklarından dolayı 2024 yılında emekli olacaklar ile 2025 yılı emekli olacaklar arasında emekli maaşlarında ciddi bir kayıp söz konusu olmuştur. Ekonomi yazarlarının söylemlerine göre kanundaki eksikliklerden dolayı bu farkın uzun yıllar kapanmayacağı söylenmektedir. Bu farktan dolayı ülkemizdeki kalifiye işçilerin çoğu emeklilik kararı almış, devletimiz ve özel sektör kalifiye işçilerinin çoğunu kaybetmiştir. Bununla beraber ayrılan Kamu işçilerinin yerine tasarruf tedbirleri kapsamında yeni işçi alınmamakta ve mevcut çalışan işçilerin üzerine daha ağır bir iş yükü bindirilmektedir.

2025 yılı için 2024 yılında TÜİK'in hesapladığı enflasyon dikkate alınmamış milyonlarca asgari ücretliye sadece 2025 yılı için hedeflenen enflasyondan hatta vatandaşımızı enflasyona ezdirmeyeceğiz diyerek bir miktar refah payı ile beraber yıllık % 30'luk bir zam reva görülmüş, TÜİK'in gerçeği yansıtmayan pazarda, çarşıda, sokakta yaşanan enflasyondan çok çok az hesapladığı 2024 yılı enflasyon oranından bile **14,38** puan daha az bir artış yapılmıştır. Asgari ücrete yapılan bu sefalet zammı, ekonomi yönetiminin enflasyonun nedeninin "ücret artışları" olduğu gibi bilime aykırı ve vicdana sığmayan bir gerekçeyle düşük tutulan asgari ücret zammı, işçi düşmanı "kemer sıkma" politikalarının bir uzantısı olmuştur. Ücret artışlarının gerçekleşen değil hedef enflasyona göre yapılması, fakirden alıp zengine vermenin en kolay yoludur.

Yaşanan 2023 ve 2024 yılının başında yaşanan yüksek enflasyon neticesinde Kamuda Ocak ayında başlayan toplu sözleşmeler ile Mart ve diğer aylarda başlayan sözleşmeler arasında bile bir ücret zammı oluşmuştur. Bundan dolayı Kamuda iş barışı bozulmakta ve işçilerin haklı olarak tepkilerine yol açmaktadır.

2025 yılının emekliler ve memurlar açısından da büyük bir kaba dönüşeceği anlaşılmaktadır. Ocak ayında İşçi ve Bağ-Kur emeklileri için **%15,75**, memur ve memur emeklileri için ise 6 aylık enflasyonun da altında **%11,54** zam yapılmıştır. En düşük emekli aylığı **14.469 TL** gibi kabul edilemez bir düzeyde belirlenmiştir.

Yasa ve kamuda ilgili toplu sözleşme gereği yapılan bu zamlara herhangi bir refah payı eklenmemesi ise gelir dağılımındaki adaletsiz paylaşımı gözler önüne sermektedir. Ücretliler ve emekliler, enflasyona ezdirilmekte ve hızla yoksullaştırılmaktadır. Bu kesimlerin bu şartlarda değil geçinmesi karnını doyurması bile mümkün değildir.

Emekçiler açısından bir başka hak kaybı ise kıdem tazminatı tavanı belirlenirken yaşanmaktadır. Kıdem tazminatı tasfiye edilmek istenmekte ve yıllar içerisinde adım adım kıdem tazminatı hakkı budanmaktadır. Bu hakkımızın fon hesabına devredilmesi girişimlerinde konfederasyonumuzun mücadelesi sayesinde bugüne kadar başarılı olunamamıştır. Ancak kıdem tazminatına önce tavan uygulaması getirilmesi ve ardından bu tavan rakamının da baskılanması sonucu, kıdem tazminatı fiilen tırpanlanmıştır. Kıdem tazminatı tavanı 2025 yılı ilk 6 ayı için enflasyon oranının da altında memur maaş artışı kadar arttırılarak **46.655,43 TL** seviyesine çıkarılmıştır. **12 Eylül Darbesi koşullarında brüt asgari ücretin 7,5 katı düzeyinde olan kıdem tazminatı tavanı, bugün asgari ücretin yalnızca 1.8 katı düzeyine kadar gerilemiştir.** Geçmişte kıdem tazminatı ile ev alıp çocuk evlendiren çalışanlar, artık bir otomobil dahi alamaz duruma gelmiştir.

Ücretlerimiz ve haklarımız her yıl erirken bir başka kayıp vergi sistemindeki adaletsizlikler nedeniyle yaşanmaktadır. Gelir vergisi dilimleri 2025 yılı için yeniden değerlendirme oranı ölçüsünde **%43,93** oranında yükseltilmiştir. Çalışan karşıtı ekonomi politikaları yüzünden Cumhurbaşkanı takdir yetkisini kullanmamış ve zaten düşük olan dilim sınırları, enflasyon oranının dahi altında arttırılmıştır. Bu nedenle ücretliler, bir önceki yıla göre üst vergi dilimine 2 aydan itibaren girmiş olacaklar ve daha fazla vergi ödeyeceklerdir. Çalışanlar, yıllardır hem vergi oranlarının arttırılması hem de vergi dilimlerinin arasının açılmaması nedeniyle kaybetmektedir. Gelir vergisi ilk dilimi sınırı 1999 yılında asgari ücretin yaklaşık **25 katı** ve 2002 yılında **17 katı** iken bugün **6 kata kadar gerilemiştir.**

Bu kayıplarla girdiğimiz 2025 yılında, yaklaşık 700 bin kamu işçisini ilgilendiren Kamu Kesimi Toplu İş Sözleşmeleri Çerçeve Protokolü'ne ilişkin çalışmalar başlayacaktır. Ardından kamu işletme/işyerlerinde bu protokol çerçevesinde toplu sözleşme süreçleri nihayetlenilecektir. Örgütlü olduğumuz kuruluşlarda çalışan işçilerin daha fazla hak kaybına tahammülü kalmamıştır. Geçtiğimiz yıllarda alım gücü ciddi ölçüde düşen kamu işçilerine, ücret zammında hedef enflasyon dayatmasında bulunulamayacağı bilinmelidir. Kamu işçisi, ücretlerinde alım gücü düşüşünü telafi edecek refah payı almalı ve kamu kuruluşlarındaki ücret dengesizlikleri giderilmelidir. Kamu işletme/işyerlerinde "tasarruf önlemleri" gerekçe gösterilerek zaten kayıp yaşadığımız ücret ve haklarımızın asgari ücret zammı yaklaşımında olduğu gibi daha fazla baskılanması kabul edilemez.

Emekçilerin haklarını, ücret ve gelirlerini baskılayan tüm politika ve uygulamalardan derhal vazgeçilmelidir. Kamu ve özel sektörde çalışan işçinin, memurun, emeklinin ve diğer tüm emekçi kesimlerin refahını arttıracak acil önlemler alınmalıdır. Asgari ücret ve emekli aylıkları sefalet düzeyinden çıkarılmalı, kıdem tazminatının adım adım tırpanlanmasına son verilmeli, gelir vergisi dilimleri ve oranları adil düzeyde belirlenmeli, yaklaşan toplu sözleşme sürecinde kamu işçilerinin düşen alım gücü yükseltilmeli ve koşulları düzeltilerek ekonomik hakları genişletilmelidir.

Konfederasyonumuz öncülüğünde, basın açıklamaları, oturma eylemleri, sosyal medya etkinlikleri ve en son Ankara'da 160.000 işçimizle yaptığımız kitlesel mitingler ile haykırmamıza rağmen çok kolay değişen Türkiye gündemleri neticesinde ne duyan nede gören bir hükümet olmuştur.

2025 yılında artık bıçak kemiğe dayanmıştır. Emekçilerden daha fazla fedakârlık beklenemez. Bu gerçeği görmezden gelen uygulama ve kararlardan bir an önce dönülüp gelirden ve vergiden adalet acilen sağlanmalıdır.

ZORDAYIZ GEÇİNEMİYORUZ...

Genel Başkan
İlhami POLAT